

[Steen.]

§ 1, stk. 1, på den måde, som det er sket. Efter ordlyden i dette stykke er forholdet det, at der skal gives tilladelse,

„når kørslen udføres i forbindelse med kørsel i udlandet, hvadenten godset viderebefordres over landegrænsen med samme motorkøretøj, eller der ved landegrænsen sker omladning af godset til direkte viderebefordring med andet motorkøretøj“

— og så kommer det —

„eller andet transportmiddel“.

Overfor dette sidste „eller andet transportmiddel“ må jeg sige, at jeg forstår ikke, at det hører med i denne sammenhæng og er nødvendigt til opfyldelse af formålet, for det vil jo med loven i hånd sige, at hvis et firma i Kolding, Esbjerg, eller hvor det måtte befinde sig, træffer en aftale om en betydelig vareleverance til et firma i Tyskland, og det aftales, at varerne af den danske sælger skal leveres i Padborg, og det tyske firma derefter skal lade dem videresende, hvorhen det nu ønsker det, med jernbanevogn, så skal efter lovens ordlyd den pågældende vognmand have ministeriel tilladelse til kørslen. Det har intet med det foreliggende problem at gøre! En transport fra Kolding eller Esbjerg, eller hvilken by det måtte være, til grænsen må være almindelig legal vognmandskørsel, som jeg ikke vil medvirke til skal ind under en koncessionsordning eller et system, hvor der skal gives tilladelse. Men under den forudsætning, at den højtærede minister vil give mig en rimelig forklaring på dette, eller vi muligt på en eller anden måde kan ændre det, er vi villige til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Tholstrup: Det er beklageligt, at et sådant spørgsmål kan opstå, når der tales så meget om europæisk samarbejde. Jeg mener, at samtidig med at dette lovforslag behandles, bør regeringen gøre en anstrengelse, rette en henstilling til det udvalg, der arbejder med spørgsmålet i Den europæiske Samarbejdskomité, sådan at vi når frem til internationale forhold, som gør det muligt at køre over grænserne, og således at denne lov kunne begrænses til kun at gælde indenfor den mellemliggende periode, indtil et samarbejde er blevet en kendsgerning.

Selvfølgelig må ministeren have et instrument, som kan bruges under de forhandlinger, som skal finde sted her i næste måned, men jeg synes, at lovforslaget indeholder for mange bestemmelser, og at det

indeholder visse bestemmelser om reguleringer med hensyn til antallet af tilladelser, der gør, at der bliver tale om særfordele for dem, som vil få tilladelserne. Det bliver altså monopoler, og det er en uheldig udvikling. Derfor synes jeg, at loven er for omfattende.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Steen i, at spørgsmålet om omladning ved grænsen kan ikke vedkomme denne lov. Jeg mener, at der må vi have lidt nærmere besked, og jeg håber, at det kan opnås ved en ganske kort udvalgsbehandling. Jeg synes i hvert fald, at vi ikke gennem det foreliggende får tilstrækkelig klarhed over, at det er en bemyndigelseslov, og at ministeren kan fastsætte regler med hensyn til tilladelserne. Dette synes jeg altså er lidt for uklart til, at vi umiddelbart kan give tilslutning til det.

Ministeren for offentlige arbejder (Victor Larsen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den velvillige modtagelse af lovforslaget.

Det er klart, at jeg ganske deler de beklagelser, der har været fremsat over, at det har været nødvendigt at forelægge et lovforslag som dette; det er naturligt, at jeg, med det syn jeg har på sagen, er ked af, at dette skridt er nødvendigt. Men denne lov er altså virkelig nødvendig, og det glæder mig, at man har indset dette fra alle sider.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Steen, at det synspunkt, det ærede medlem fremkom med, er mig ikke fremmed, og jeg er parat til ved anden behandling at stille forslag om, at ordene „eller andet transportmiddel“ udgår. Når det er sket, vil der, såvidt jeg kan se, være fuldkommen overensstemmelse mellem det ærede medlem hr. Steens synspunkt og mit.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede medlem hr. Tholstrup, at jeg kan ikke se, der her er tale om monopoler, og jeg kan ærlig talt heller ikke se, at lovforslaget er for omfattende. Jeg mener netop, man har bestræbt sig for at gøre det så enkelt og så klart og med så få paragraffer som muligt, idet man også har taget hensyn til spørgsmålet om landegrænser og kørsel med varer.

Med hensyn til de bemyndigelser, der her gives ministeren, kan jeg sige, at det i sammenligning med, hvad man ellers oplever, er ingenting. Det er snart sagt tilfældet i alle lovforslag, for til syvende og sidst må der være en myndighed, der giver tilladelserne og fastsætter betingelserne.